

Méhészeti Közlöny

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKLAPJA

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár egy évre 2 frt, félévre 1 frt.

A méhészetre vonatkozó közlemények
a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez
ezimzengedők.
Kolozsvár, (Belmagyaruteza 2. sz.)

Rendes tagok 2 frt, körü tagok 1 frt
fizetnek,
melyért a „Méhészeti Közlöny“-t
ingyen kapják.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Új egyesület.

Egy új egyesület van alakulóban Kolozsvárt, mely a birtokos osztály, főleg a *kis birtokosok* anyagi helyzetének javítását tűzte ki célul.

Ha valaha szükség volt arra, hogy e fontos cél érdekében az akarás helyét lelkes, kitartó és céltudatos munkásság foglalja el: aligha volt nagyobb szükség arra, mint épen manap.

A mi e kérdésben eddig történt: eredménye nem áll arányban a szükséggel.

Eljött az ideje, hogy társadalmi úton is hozzálassunk a feladat arányainak megfelelő munkássághoz. *Abban legyenek munkatársak mindazok, kiknek szíven fekszik a közjólét s hazánk gazdasági kulturájának felvirágoztatása!*

Az alakuló egyesületet nemes cél hívja tömörülésre!

Oly egyének fogtak a kezdeményezés nehéz munkájához, kik nem fognak lankadni s kik nem fognak visszariadni az akadályoktól. Olyan eszközöket választottak, melyekben biztosítva van a siker.

A közönségtől függ, hogy hozzájárulásával életet adjon az eszmének!

Midőn az alábbiakban közöljük az alakító bizottság részéről kibocsájtott felhívást, azt *legmelegebben ajánljuk tagtársaink becses figyelmébe.*

A *Kertészeti egyesület* alakításához azok az egyének is hozzájárulnak, kik megteremtették az *Erdélyrészi méhészegyesületet*. Mind a két egyesület egy cél felé törekszik. Eszközzeink is ugyanazonosok. A méhészet, gyümölcsstenyésztés és haszonkertészet egymást kiegészítik. Kérjük tehát t. méhésztársainkat, hogy minél többen tömörüljenek az új egylet köré.

Tagsági jelentkezéseket lapunk szerkesztője elfogad és gyűjtőleveket készségesen küld bérmentve.

A felhívás következő:

Felhívás.

Gazdasági viszonyainkkal ösmeretes, művelt közönség előtt nem szükség bizonyítanunk, hogy a *gyümölcsstenyésztés és haszonkertészet* mily fontos tényező a közvagyonosodásnak.

A *filloxera* és ujabban szőlőinket ért többféle csapás végpusztulással fenyegetik Magyarország egyik legfontosabb gazdasági cikkét, a szőlőt s ebből készített, világhírű magyar borok termelését.

Ennek hanyatlásán egyedül a *gyümölcsstenyésztés* fokozatos fejlesztése és általánossá tételével segíthetünk.

A megdrágult és pusztulófélben levő szőlőnedvet a nagy fogyasztás számára csakis különféle *gyümölcs-borok* olcsó és nagymérvű előállításával pótolhatjuk. Szőlőink tönkregyutasával veszített jövedelmet legfőként a nemes gyümölcs tenyésztésével szerezhethetjük vissza.

Az erdélyi részek talaj- és éghajlati viszonyai igen kedvezők a gyümölcsstenyésztésre. Gyümölcszeink nemességét, szépségét és jóságát mindenütt elösmerték, a hova csak eddig eljutottak, idegen piacokon. Kimerithetetlen jövedelemforrás kínálkozik a gyümölcsstenyésztésben. — A szőlőmivelés körül is sok teendő vár a gazdára, abban az irányban, melyet, szőlőinket ért újabb csapások következtében követnünk kell.

Használjuk fel hazarészünk előnyös természeti fekvését. Alakítsunk **Kertészeti Egyesületet**.

Sok történt ugyan e téren már eddig is hazánkban; a magyar törvényhozás községi faoskolák beállítását rendelte el; a földmivelési miniszterium szőlővessző- és gyümölcs-telepeket, szakiskolákat létesített; országos gyümölcsstenyésztési felügyelőt, vándortanítókat nevezett ki; gazdasági egyesületek, nagybirtokosok, évtizedek óta munkálkodnak eme érdekért: de mégis, még igen sok a tenni való ezen a téren.

A mi feladatunk, melyet magunk elébe tűztünk: *egyesülés útján*, egymást támogatva és majd megerősödve, ama fontos nemzetgazdasági célok lehető népszerűsítése, a *kisebb birtokos néposztály érdeklődésének felkeltése*.

Egyesületünk hivatása volna: hogy *irányt adjon a helyes gazdasági gyümölcsstenyésztésnek és haszonkertészetnek*; összeköttetések útján *megfigyelje az egyes vidékek talaj- és éghajlati viszonyait*; *kísérleti telepek létesítésével*, alkalmat nyújtson a szükséges tapasztalati adatok megszerzésére; a *vidéken alakítandó fiókkörök* közreműködését megnyerje; a *tenyésztésre legalkalmasabb kertészeti terményeket ajánlatba hozza*; a *termények értékesítése céljából* alkalmas piacokat szerezzen; a vásárlók és termelők között egyenes *összeköttetést létesítsen*, egyáltalában igyekszünk lehetőségig felhasználni mindama eszközöket, melyek célhoz vezethetnek; ilyenek: *termény-árucsarnok* létesítése, *terménykiállítások* rendezése, *vándorgyűlések*, *népszerű felolvasások*, *megfelelő szaklap* szerkesztése, sat.

Az egyesület központi székhelye *Kolozsvárt* lesz.

Tagsági díj egy évre 2 frt.

Az alakuló gyűlés május havában fog megtartatni, mire a tagságra jelentkezőket a kolozsvári lapok útján fogjuk meghívni.

Nem új dolgokat hirdetünk, nem új eszközöket javasolunk. A szétszórt erőket akarjuk egyesíteni a közvagyonosodás emelésére, szeretett hazánk javára!

Alaach Géza, id. Benel Fános, Biró Béla, Bodor László, Bónis István, dr. Davida Leó, Dorgó Albert, Gámán Zsigmond, dr. Groisz Gusztáv, dr. Gencsich Antal, Grätz Mór, dr. Haller Károly, Haller Rezső, Hajós Fános, Herepei Gergely, Hory Béla, dr. Kanits Ágost, dr. Koch Antal, Korbuly Bogdán, Kovács Fános, Kövály László,

Lázár Aurél, dr. Martin Lajos, Nagy Lajos, dr. Nagy Mór, Papp Ferencz, Somodi István, Szabó Samu, Szentgyörgyi Lajos, Tatai Molnár József, dr. Terner Adolf, Tóth Tamás, dr. Török István, Turcsányi Gyula, Veress Ferencz, Warga Dániel.

A törzsek egyesítéséről és a Hannemann-rács használásáról.*

A szokott téli estélyezéseinket a mai előadással befejezzük s a kikelet nyújtotta örömeket a szabadban fogjuk élvezni, valamint érvényesíteni azon ismereteket gyakorlatilag, melyeket a téli estvéken itt e helyen kellemes együttműködésünk közben, mondhatnám »tanítva« tanultunk.

Mielőtt azonban a gyakorlathoz hozzá fognánk, a méhészetre nézve két igen fontos kérdést akarok t. hallgatóim becses figyelmének kikérése mellett megszívlelés tárgyává tenni. Az egyiket, — az egyesítést — azért, mert erre a tavasz beálltával csaknem minden méhesben szükség lesz, a másikat — a Hannemann-rácsok használatát — azért, mert erre vonatkozólag az utóbbi időben nézeteltérések merültek fel, sőt azok mellőzése is szóba jött.

Vegyük a két tárgyat külön, de egymásra való utalással.

Az már rég elfogadott alaptétel, hogy sikeresen méhészkedni csak jó, erős törzsekkel lehet. Ámde ki merné azt állítani, hogy jelentékenyebb számú törzsekből álló méhtelegen csak erős törzsek vannak?! A legjobb méhészt és a legkedvezőbb méhészeti viszonyok együttvéve sem biztosítanak bennünket arról, hogy gyengébb család is ne jelentkezzék.

Igy áll a dolog a maga egészében! Minthogy azonban a főelvet »erős családdal tanácsos csak méhészkedni« okvetlenül meg kell tartani: nem marad más hátra, mint, hogy egyfelől legyünk tisztában azzal, mi okozhatja a gyengébb családot, másfelől azzal, hogy miként szüntessük meg ezeknek létezését.

Gyenge családot sokféle körülmény eredményez. Ilyenek: gyenge petézőképességgel bíró anya, kevés méz, czéltalan kaptár,

* Felolvasatott a téli estélyezések bezárásakor az Erd. r. méhészt-egylet központján Kolozsvárt.

a méheknek szükség nélküli háborgatása s t. ef. Minthogy azonban az okokkal nem, hanem csak a tények megszüntetésével akarok foglalkozni, az egyesítés szükségességére teszek annyi megjegyzést, hogy a mely család jó időjárás és kellő mennyiségű méz mellett sem tudott a megkívántató »jó törzs« névre szert tenni, azt egy másik hasonlóval egyesítsük, különösen most, a midőn a tavasz beálltával a kellő meleg (R. 12—15°) a családok megbontását s a velük való bánást megengedi, mert feltétlenül áll az a szabály méheknel is, hogy »a mit az egyes nem eszközölhet, az az egyesített erőnek könnyü.«

Az egyesítésnél legyen alapfeltételünk, hogy az egymás ellen való harcot észszerű intézkedés által akadályozzuk meg. Keressük fel azért az egyesítendő családnak anyját s azt legalább 24 óráig hagyjuk árvaságra. Az anyát azonban ne pusztítsuk el azonnal, hanem egy néhány méhvel együtt zárjuk egy kereten, természetesen eledellel ellátva, külön kaptárba. A 24 óra elteltével vegyünk egy vizporlasztót s az egyes kereteket, mindkét oldalon langyos mézes vízzel fecskendezzük meg s egyenként tegyük azon kaptárba, melylyel egyesíteni akarjuk; mindazáltal ne a többi méhek közé, hanem a méztért megnyitva — ide. Felnyitjük azonban már előbb a feljáró Hannemann-rácsfedőt is, melyre egy darab rostélyt teszünk, hogy a két család egymással érintkezésbe jöhessen ugyan, de csak szaglás által.

Miután így átraktuk az egyesítendő családot a méztérbe, az ajtót betesszük s itt hagyjuk 24 óráig. Ekkor az említett elzáró rostélyt a feljáró Hannemann-rácsról elhuzzuk s a két család önként és minden harcz nélkül eszközli a további egyesülést.

Ha egy nap múlva a családnak utánna nézek, azok csendes magaviseletéből észreveszem, hogy az anyával nem történt-e baj, a mi ily eljárás mellett csaknem biztosra vehető, s ekkor az eltett anyát, sajnálva bár, de kiszólitom az élők sorából s az őt őrző néhány méhet szintén megfecskendezve mézes vízzel, a méztérbe teszem.

Ezen eljárás mellett az u. n. egyenlő-szagosításra nincs szükség. Van azonban egy más eljárás is, melyet habár másodsor említék is fel, nem tartok rosszabbnak amannál. Ez esetben valami ártalmatlan szagosító anyagot veszek, pl. mosust, fodormintaszest,

levendula vagy rezeda olajat. Ezzel megszagosítom mindkét törzset. A szagosítást eszközölhetem úgy, hogy az illatszert az egyesítendő két törzsbe külön-külön behelyezem 24 órával az egyesítés előtt s ha egyesíteni akarok, akkor az egyes kereteket minden további gondolkodás nélkül azon kaptárba rakom, a melyet erősíteni akarok. Tehetem azonban azt is, én ezt jobban is szeretem, hogy az egyesítés alkalmával megszagosítom a mézes vizet, melylyel a két törzset külön-külön jól megfecskenedezem a már említett porlasztó segítségével, s nagyobb biztonság okáért az anyát 24 órára anyázárba teszem. Minthogy pedig így mind a két törzs méhei egyenlő szagot kaptak s a mellett mézzel is el lettek látva, az egyesítés jó eredménye feltétlenül biztosítva van.

Ezen eljárást alkalmazom akkor is, ha a meganyátlanodott törzset kell egy anyával bíró törzshöz áthelyeznem. Helyén valónak tartom itt megemlíteni, hogy azon esetben, ha az anyátlan törzs már ályanyával bír is, baj nélkül egyesíthetünk, ha

- a) a rendben levő törzsnek anyját 24 órára zár alá helyezzük,
- b) ha az ályanyás törzsnek fiasítását eltávolítjuk,

c) ha mézes szagos vízzel mind a két törzset jól megporlasztottuk. Az ályanyáknak feltétlenül megszünt tevékenységük, mihelyt az egyesített családban a valódi, megtermékenyült anyáról a méhek tudomást szereztek a törzsben helyes fiasítást tapasztalnak. De sőt azt is tapasztaltam, hogy az ályanyás törzs a megtermékenyült anyát elfogadja, ha az ályanya fiasítását előbb eltávolítjuk. Természetes azonban, hogy elővigyázatból az anyát ez esetben is zár alatt adjuk be, s ha van egy-két jó fiasításos keretet is adunk hozzá.

Az ingatlan kaptárok (szalma vagy vesszőkasokban) eszközendő egyesítésről nem szóltam, mert az ezekkel való méhészkedést szándékosan szeretem mellőzni.

Hátra volna még, hogy a rajok egyesítéséről is megemlékezzem. A ki azonban az elmondottakat figyelmére méltatta, az a rajzás alkalmából is érvényesítheti az alaptételeket. Mert biz itt is áll az, hogy az embert mindenre megtanítani nem lehet. Kiki törekedjék arra, hogy ismereteinek alapját mástól szerezzén meg, a tökéletesbülés útján szeressen saját lábán járni.

Az eddig elmondottakból már némileg következtetést vonhatnak t. hallgatóim a »Hannemann-rácsra« vonatkozó nézetemre is.

Némileg, mondom, mert úgy szóltam az egyesítésről, hogy feltételeztem, miszerint a kaptárban Hannemann-rács alkalmazva van.

Mielőtt azonban saját nézeteimet elmondanám, bemutatom az ezen kérdés érdekében elfoglalt álláspontját, illetve nyilatkozatát más, nem magyar méhészeti íróknak.

Chr. Lange, Berlinben 1888 megjelent művében »Die Bienenzucht« Dzierzon nézetei mellett foglal állást, kimutatja, hogy a méhészetnél a természetes kaptár más nem lehet, mint »méz fenn, költés lenn«, s ennél fogva a méztér a költőtértől elválva okvetlenül felül legyen. A költőtér válasszák el 8·4 cm. szélességű deszkácskák, de az első fedődeszkácskát (tehát a melyik legbelül jó) helyettesítsük egy épen akkora Hanemann-rácscsal, az az anyát a költőtérben visszatartja, míg a munkás méhek azon kényelmesen átjárhatnak, mert a rács csatornáit 5,4 mm. távolságban vannak, s ez elég nagy arra, hogy az átjárást veszély nélkül végezhessek.

Nem tanácsos azonban ezen rácsot hátul alkalmazni, mert ez esetben a költőtérben levő méhek zaklatásának nagy mértékben ki vagyunk téve, midőn a családdal a végett foglalkozunk, hogy a mézet elszedjük.

A múlt 1891-ben megjelent angol mű: Thos. Wm. Cowantól az összes német szaklapokban olyannak van feltüntetve, mely feltétlen elismerést érdemel s a praktikus angol méhészek között oly elterjedtségnek örvend, hogy ugyyszólván általánosan azt használják ma kézikönyvül. És ezen műben azt olvashatjuk: »Abbott kaptára 1878-tól fogva van elterjedve, de annak kiváló czélszerűsége mellett szól azon tény, hogy a Britt méhészeti kiállításon is az ezüst érmet nyerte el és a legjobbnak jelezve, méltán tarthatjuk »minta-kaptárnak«. Itt zárjelben e kaptárra vonatkozólag csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a mi Bodor-kaptárunknak felel meg. Az előnyökről ezeket olvassuk: »A kaptárnak kiváló nagy előnye abban van, hogy a méhek a mézet a röplyuktől a legtávolabb eső helyen gyűjtik össze. A királyné a méztértől czinkből készített rácscsal van távoltartva.« A munkás méhek átjárhatnak veszély nélkül, de a királyné nem.

A legtekintélyesebb külföldi lapok mind mellette nyilatkoznak; de b. figyelmöket idézetek elősorolásával nem akarván fárasztani,

még csak néhány szót vagyok bátor a legnagyobb méhészt, Sötér K. barátomnak ezen tárgyra tett megjegyzésére (l. M. K. ez évi I. számot) vonatkozólag b. figyelmükbe ajánlani.

Nem azt mondja ugyanis ő, hogy a Hannemann-rács használata hátrányos, hanem azt mondja el, miként lehet azt nélkülözni, s tényleg miként nélkülözi ő. S a kérdést így értelmezve, igenis, én is a legnagyobb készséggel fogadom el.

Ámde egy keresztut előtt állunk: melyiken haladunk biztosabban ma, hogy célunkat elérjük.

Én részemről, a nélkül, hogy polemiát előidéznék szándékom volna, egész határozottsággal a Hannemann-rácsok használata mellett vagyok kénytelen állást foglalni, mert:

- a) használatuk mellett tapasztalati tények szólnak,
- b) azon hátrány, hogy a méhek átjárás alkalmával testrészeiket veszélyeztetik, a rácsozat élének elvétele által megszüntethető,
- c) a kínálkozó előnyök a látszólagos hátrányokkal nem állanak arányban és végre
- d) alkalmazása oly egyszerű, hogy annál egyszerűbbet egyelőre legalább, érvényesíthetni még kilátásunk sincs.

Ám, a munkaidő előtt állunk, érvényesítsük elméleti ismereteinket s a kettős kérdés felett is a tapasztalat mondjon ítéletet.

Turcsányi Gyula.

Apróságok.

(Zágoni J.)

A méhcsaládok a már beállott mézelési évadban természeti ösztönüknél fogva nem a mézkészlet felhalmozására, hanem fajfenntartásukra, az egyedek szaporítására, fordítják majdnem egész munkásságukat. Hogy erről meggyőződjünk, elégséges az ingatlan paraszt kasoknak ez időbeni átvizsgálása, hol alig kapunk ilyenkor mézkészletet, hanem igenis óriási terjedelmű fiasítást, mely az előbbi helyét foglalja el. Ez a természetes állapot. Vagdadjuk ki csak az ily család hereépitményét és lássuk, mit tapasztalunk? Azt, hogy bár hányszor vágjuk azt ki, a család egészében újból hereléppel pótolja, mert célja elérésére okvetetlen szükségét látja. S ha ezt a végletekig forcirozzuk, a család munkakedvét annyira elveszük, hogy nemcsak rajt nem ereszt, de sőt téli készletét is nehezen gyűjti be.

Mi ebből a tanulság? Az, hogy méhcsaládaink szorgalmának fokozására hagyjunk nekik ebből annyit, a mennyire szükség van, mert teljes eltávolításával éppen annyi kárt teszünk, mintha azt tulságos feles számban ott hagyjuk. Egy családnak, hogy munkakedve ne csökkenjen, elégséges egy keretnyi herelép.

Vegyések.

— *Uj egyesület* van alakulóban Kolozsvárt, melyre vonatkozólag lapunk élén értesítjük t. olvasóinkat, tesszük pedig ezt azért, mert a kertészet (gyümölcsészet) és a méhészet egymásra oly benső befolyással vannak, hogy a ki az egyiket pártolja, a másik iránt sem lehet közönyös. T. tagtársainkat kérjük, hogy az üdvös célra irányuló együletet ők is vegyék pártfogásukba. Tagdíj 2 frt lesz, melyért kilátásba van helyezve, hogy egy jó szaklapot is kapnak. Az ügynök élén lankadni nem tudó férfiak állanak s ez a jó sikert már előre is biztosítja.

— *Felkérés.* Kérjük az erdélyi méhészeket, hogy a méhészetre vonatkozó minden oly adatot, melyet környékükön, a méhészet viszonyaira vonatkozólag, gyűjthetnek, hozzánk beküldeni sziveskedjenek. Az adatoknak célja, hogy a Budapesten tartandó nemzetközi gyűlés és kiállítás alkalmából statistikai adatok gyanánt felhasználtassanak. Ily adatokat a multa vonatkozólag is szívesen fogadunk.

— *A mézelő növények* gyűjteményét is ki akarjuk a kiállításon állítani. Ám ezt csak úgy eszközölhetjük, ha t. tagtársaink, kiki a saját vidékén folytonosan figyelemmel kíséri mindazon növényeket, melyekből méheik akár himport, akár mézet gyűjtenek, s ezekből egy-egy példányt, esetleg többet is beküld hozzánk, hogy itt azok összegyűjtetvén, rendszeres összeállításban és megírásban részesülhessenek. Kérjük tehát ez érdemben is szíves fáradozásukat s jóakaró közbejárásukat ne vonják meg tőlünk s a gyűjtött növénynek a vidéken használt elnevezését is tudatva, értesítéseiket: **Kovács Béla** tanítónő képezdei tanár ur czimére Kolozsvárra beküldeni sziveskedjenek.

— *Gyakorlati előadások.* A kolozsvári méh.-e. méhtelepén a méhes igazgatója Dr. Kőmives Gerő az érdeklődő közönség számára hetenkint, szombaton d. u. 5 órakor, elméleti előadással kap-

csolatos gyakorlati utasítást ad. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy az előadások időszerűek lesznek s így a tanulni vágyó közönség ezeknek valódi hasznát úgy fogja venni, ha az előadásokon rendszeresen vesz részt. A vidéki látogatók azonban bármikor is szívesen láttatnak s a szükséges utasításokat megkapják.

— *A maros-ludasi* buzgó méhészkör f. é. ápril 3-án tartott gyűlésének jegyzőkönyve beküldetvén hozzánk, ez élénk képet ad az életrevalóságról és körültekintő munkásságról, mely e derék körben termékeny talajra talált. Teljes elismeréssel adózunk a kör minden tagjának, kiváltképpen pedig a kör fáradhatatlan ig. elnöke: T. Benkő Benedek és titkár: Horváth Jánosnak, s csak sajnálni tudjuk, hogy a jelesen megszerkesztett jegyzőkönyvet egész tartalmában, másoknak is vonzó és tanulságos például, nem közölhetjük, mert lapunk szűk tere azt nem engedi. Kivonatossan azonban felemlítjük, hogy a gyűlésen jelen voltak: Gr. Bethlen Sándor elnök, Benkő B., Felföldy E., Tomcsik J., Benkő L., Csuka M., Horváth J. s elhatározták, hogy egy mintaméhész felállítása érdekében a szükséges lépéseket sürgősen megteszik, s e célra már adományozások is eszközöltettek Mgs. gr. Bethlen S., Keresztes L., Tomcsik J. urak részéről. A nm. vallás és közokt. ministerium f. é. márcz. 21-ről 571 sz. a. kelt rendeletére való utalással a kör oda fog hatni, hogy a felajánlott előnyös feltételek mellett a körnek legalább 3 tanító tagja kapjon 102 frt 05 krnyi kölcsönt, illetőleg méhészeti felszerelést, mely összeg 10 évi időre kamat nélkül adatik s részletekben lesz visszatérítendő a 3-ik évtől kezdve. Tehát a méhészet maga fizeti azt vissza. Ez intézkedéssel kapcsolatosan Benkő B. ig. alelnök indítványára az elméleti és gyakorlati oktatás az ő magán méhtelepén már e napokbau kezdetét veszi s annak vezetését indítványozó készséggel magára is vállalta. — A hol ilyen kezekben van az egyesület ügye, ott a méhészetnek virágoznia, a jólétnek emelkednie kell.

— *A jelesen szerkesztett „Magyar Ujság“* f. é. III. számába lapunk 8. sz.-ból Dr. Hilberth tollából származó »Rajoztatás stb.« cz. cikkünket átvette, s így alkalmat nyújtott a közönségnek, hogy e fontos kérdéssel szélesebb körben foglalkozhassék, a mit mi örvendetes tudásul veszünk.

— *Mézitalokhoz* készített essentiákat Budapesten Watterich Arnold VII. ker., dohány-utca 1. sz. a »kék golyó«-hoz czimzett

üzletben lehet kapni. Képes árjegyzékek és használati utasítás ingyen és bérmentve küldetik meg. Szolgáljon ezen értesítésünk válaszul azon kérdésekre, hogy: a közlött receptekhez szükséges ingredientiaikat hol lehet kapni. Szolgálhatnánk külföldi cégek firmáival is, de ezeket szándékosan mellőzzük, mert meghozatása sok nehézségekbe ütközik.

— „*Mit tartunk a Neiszer-kaptár és kezelésmód felől?*” cz. külön lenyomatot (melyet szerkesztőségünk 20 kr. levélbélyeg beküldése mellett díjmentesen megküld bárkinek) nagy érdeklődéssel olvassa a méhészkedő közönség. Máris számos elismerő nyilatkozatot kaptunk, sőt Neiszer maga is azt írja: »Köszönöm a kaptár-rendszerem méltatását, melyet a Méhészeti Közlönyben eszközöltek. Kár, hogy a cikket minden méhész nem olvassa.« Felhívjuk tehát rá azok figyelmét, kik még eddig nem olvasták.

— *Tagdíj-nyugtázását* kiki megkapja lapunkban, de ha azzal sorrendben haladva, némelyek várni kénytelenek: vegyék azon körülménynek, hogy egy-egy számban csak keveset közölhetünk.

— *A vándorgyűlés és méhészeti kiállítás* budapesti végrehajtó bizottsága, a múlt hó 26-án tartott ülésén Máday Izidor m. tanácsost választotta elnökének. A bizottság lelkesen megéljenezte elnökét, kinek a méhészet ügye körül is oly sok érdeme van s ezután köszönetet nyilvánít Borszék Soma min. tanácsosnak, ki folyton és lankadatlan buzgalommal működik a kiállítás érdekében. Ez ülésnek fontosabb tárgyai voltak: megállapított a vándorgyűlés és kiállításra szétküldendő meghívó szövege, a program, bejelentési ívek, az alapszabály-tervezet módosítása, ezeken kívül egyéb folyó ügyek intéztettek el. Jelen voltak az ülésen Máday Izidor elnök, Binder Iván, Bodor László (mint együletünk küldötte), Borszék Soma, Hummer Nándor, Károlyi Gyula, Knipfer Ede, Kühne Ferencz, Metzger Ede, Ruzs János, Ullemann József és Vámosy Mihály.

— *A legújabb és legolcsóbb* politikai és közgazdasági napilap a »Magyar Ujság«. Laptulajdonos: Dr. Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő. Előfizetési árak: Egész évre 12 frt. Félévre 6 frt. Negydvévre 3 frt. A »Magyar Ujság« kiadóhivatala egész éves és féléves előfizetőinek azt az állandó kedvezményt nyújtja, hogy a »Magyar Ujság« valamennyi sorsjegyeire, melyek Magyarország és

Ausztria összes törvényesen engedélyezett sorsjegyeinek két csoportjából állanak és a Magyar leszámítoló és Pénzváltóbanknál letétbe helyeztettek, játszanak és évenként és csoportonként 65, tehát 130 huzásban részesülnek és csoportonként $3\frac{1}{2}$, tehát összesen 7 millió nyereményre játszanak. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld a »Magyar Ujság« kiadóhivatala, Budapest, IV. kerület, Granátos-utca 1. sz.

— *Abend András*, a VI. kerület méh. vándortanítónak május havi útiprogramja: május hó 13—14-én Nagy-Szebenben, 15-én Segesvárt, 16-án Székely-Kereszturon, 17-én Székely-Udvarhelyt, 18-án Csik-Szeredán, 19—20-án Csik-Somlyón és 22—23-án Brassóban tartand elméleti és gyakorlati előadásokat.

— *A méz-edényeket* a megrepedéstől úgy óvhatjuk meg, hogy midőn a mézet elszűrjük, az edény közébe mintegy hüvelyk vastagságnyi hársfa botot eresztünk, oly hosszúságban, mint az edény. Ezután légmentesen bekötjük s így hagyjuk, míg a méz megikrásodott. Ekkor egy fordítással a fát kivesszük s ismét bekötjük az edényt. Ez eljárás mellett a legnagyobb hidegben sem nyomja a méz az edényt szét. Mennél nagyobb az edény, annál vastagabbnak kell lennie a hársbotnak.

Szerkesztésért felelős: **Turcsányi Gyula.**

H i r d e t é s.

Méhészeknek fontos!

Az első magyar kereskedelmi méhtelepnek
KAPTÁRAK-, MÉHÉSZETI ESZKÖZÖK- ÉS SZERSZÁMOKRÓL
szóló folyó évi

 árjegyzéke megjelent

és kívánatra mindenkinek
ingyen és bérmentve megküldetik.

KÜHNE FERENCZ,

3—3

Budapest, Attila-utca 1.